door: Stephan Zegwaard

Lijnen... ze zijn er in diverse kleuren, merken, diktes, en..... verschillen van trekkracht én.... materialen! Zo hebben we bijvoorbeeld de standaard monofiele lijn, gevlochten lijnen en de hedendaagse fluorcarbon lijnen... maar wat is nu eigenlijk het beste om te gebruiken? Wat zijn de voor- en nadelen en hoe zetten we ze het beste in?

De mono

De momofiele lijn, ook wel in de volksmond "mono" genoemd, bestaat eigenlijk al heel lang. Voordeel van deze lijn is dat deze nagenoeg onzichtbaar is onder water. Het hangt er natuurlijk wel vanaf wat voor kleur je inzet. Daarnaast laat een mono lijn zich vrij gemakkelijk knopen en zijn eigenlijk alle knopen te maken. De voornaamste eigenschap van een mono lijn is de rek. Vergis je niet, wanneer je op relatief grote afstand vist, dan kan kun je zomaar een meter of 10 rek hebben voordat je daadwerkelijk contact hebt met de vis. Met dit in het achterhoofd hebbende dien je er dus ook ter dege rekening mee te houden qua stekkeuze. Op bijvoorbeeld 250 meter afstand dicht tegen een obstakel aan vissen is dus not done! Met de hoeveelheid rek in de lijn zal een vluchtende karper binnen no-time het obstakel hebben bereikt, met alle gevolgen van dien.... niet doen dus! Het voordeel van de rek die mono bezit, komt met name bij het drillen van een vis op kortere afstand. De rek zal de klappen en vluchtpogingen van de vis prima opvangen, waardoor de karperbek niet zo snel zal beschadigen. Het laatste voordeel is de prijs. Mono lijnen zijn in verhouding tot gevlochten of fluorcarbon lijnen relatief goedkoop.

